

Signal med Jagthorn træder i Stedet. Saavel Banens Retningslinie som dens Drift antages bedst at ville kunne tilfredsstille Alles Krav, idet den berører de smukkeste og de mest søgte og beboede Punkter paa denne Del af Nordsjælland, indbrager en stor og rigt befolkset Landsdel i Jernbanenettet og giver en let og bekvem Afgang til disse henrivende Egne, som nu for det store Publikum kun ere tilgængelige ved høist ufuldstændige Kommunikationsmidler. Denne Bane vil saaledes ikke alene kunne erstatte en almindelig Bane, men den vil tillige kunne bygges betydelig billigere, og da den ved dens talrige Stationer vil give Anledning til, at den hele Kyststrækning med Tiden bliver bebygget, og saaledes betydelig forøger Værdien af Eiendommene paa denne Linie, saa forventer jeg, at denne Bane vil blive foretrukken fremfor en almindelig Bane bygget af Staten, der kun vil yde ringe Fordele, men derimod betydelige Ulemper og sikkert ikke betale sig. Skulde den her attraaede Koncession forundes mig, fordrer jeg hverken Statstilskud, Rentegaranti eller Jord afstaaet uden Vederlag. Denne min Plan har siden dens Fremkomst i 1867 kostet mig betydelige Ofre af Kræfter, Tid og Penge; jeg har saaledes, for at kunne overbevise Andre om Planens praktiske Gjennemførlighed, paa Stedet sat mig nøie ind i de fleste ingenjøre Jernbaneanlæg, deriblandt Semmeringen og Sanct Gotthardsbanen, og jeg tror derfor, set hen til mine Arbejder af lignende Art, saavel her som i Udlandet, der alle ere vellykkede, sikkert at kunne gennemføre Sagen, saavel teknisk som finansiel. Sluttelig tror jeg at turde udtale, at den nævnte Bane kun vil faae lokal Interesse, og da navnlig som Lystbane, der vil blive dens fornemste Bærer, idet den fra flere Sider saa stærkt fremhævede svenske Trafik over Helsingborg—Helsingør sikkert vil faae den naturligere Retning Malmø—Kjøbenhavn. I Genhold til det Ovenstaaende tillader jeg mig i al Erhøvdighed at bede den høie Rigsdag om at interessere sig for min her nævnte Plan, og støtte mine Bestræbelser for Erhvervelsen af den attraaede Koncession."

Angaaende Udvalgets Stilling til det i Samlingen 1879—80 indbragte Andragende af lignende Indhold henvises til Tillæg B. for nævnte Samling, Sp. 1341—42, hvor dets ovenfor anførte Udtalelse findes.

Under Forudsætning af, at Spørgsmaalet om nye Baneanlæg paa Sjælland vil blive gjort til Gjenstand for en samlet Overveelse, gjør Udvalget ingen Indstilling.

5. Fra 3 Beboere i Sønderho om Forbud mod Jagt fra Søfiden i en vis Nærhed af en ved Sønderho anlagt Fuglekøie. (Indbragt den 18de Februar 1887 af Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgtreds, S. L. Hansen.)

Andragerne anføre, at de under 18de August 1886 have indgivet følgende Andragende til Indenrigsministeriet:

"I Mæret 1866 har et Konsortium dannet sig her i Sønderho med det Formaal, ved Anlæggelsen af en Fuglekøie, at skaffe en ikke ubetydelig Indtægt til Pladsen. Som det høie Ministerium af medfølgende under 26de Juli 1866 thinglæste Overenskomst vil se, have samtlige Lodseiere hersteds forpligtet sig til ikke at udøve nogen Jagt paa de dem tilhørende Jorder til Stade for den anlagte Fuglekøie, medens vi paa vor Side svare en aarlig Afgift til Kommunsens Kasse som Vederlag for de os indrømmede Rettigheder. Overenskomsten med Lodseierne freder imidlertid kun Jagten fra Landsiden og langs Vandkanten, hvorimod den intet indeholder om Jagt udøvet fra Søfiden. Under Lovvande har dette Spørgsmaal ingen praktisk Betydning, med ved Høivande kan man med Naad komme umiddelbart ind til Køien og derved aldeles forstyrre den No, som det var Meningen, at Kontrakten skulde sikke. Navnlig i Aar have forskjellige Skytter benyttet sig af Høivandet til at nærme sig umiddelbart til Køien, og har der ved Skydning opskræmnet de i denne anbragte Løkkeender, som opholde sig ligesaa meget udenfor Køien, som i det i samme værende med Træer omgivne Bassin. Naar Overenskomsten overholdes, har Fuglekøien en Værdi af ca. 11,000 Kr., men dersom Fægere stadig under Høivande kan vedblive at sejle helt ind til denne for at drive Jagt, hvornæst at Flytning af Fuglekøien ikke kan finde Sted, da denne absolut skal være beliggende ved Kysten, er Anlægget saa godt som værdiløst, og i Stedet for at sikke Pladsen en god aarlig Indtægt, vil nogle enkelte